

عنوان مقاله:

از نیشابور تا شیراز سیر مقامات عرفانی در شعر عطار و حافظ

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی و سومین کنفرانس توانمندسازی جامعه در حوزه علوم انسانی و مطالعات تربیتی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

فاطمه سالار وند - کارشناس ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

خلاصه مقاله:

ادبیات عرفانی بخشی گسترده از میراث منثور و منظوم ادبی است که شاعران عارف یا عارفان شاعر، تحت تاثیر آموزه های عرفان و تصوف پدید آورده اند. این پژوهش مانند دیگر پژوهش های علوم انسانی به روش تاریخی و با مراجعه به اسناد و منابع معتبر کتابخانه ای، بازتاب اندیشه های عرفانی را در شعر عطار نیشابوری و حافظ شیرازی مورد بررسی قرار داده است. زندگی، اندیشه و احوال فریدالدین عطار نیشابوری و حافظ رند شوریده سر شیراز، شهسوار غزل هم، مانند بسیاری از بزرگان علم ادب ایران، با افسانه ها و کرامت های بسیار آمیخته است. به عقیده عطار همه موجودات هستی طالب حق و جویای وصال او هستند، و البته وجود انسان که نمودار عالم اکبر و پذیرای محبت معشوق یگانه است اهمیتی خاص دارد. حافظ با در آمیختن غزل عارفانه مولانا و غزل عاشقانه سعدی انقلابی در غزل پدید آورد و با ابداع غزل رندانه والاترین جایگاه را برای معشوق ازلی قایل شد. در عرفان اسلامی، سالک نو آموز زیر نظر مرشد و مراد خود، مقامات عرفانی را یکی پس از دیگری طی می کند به این امید که در هر مقام، حالی به او دست دهد تا با آن احوال خوش، اندک اندک به جانب حقیقت سلوک کند و به دیدار حضرت معشوق بشتابد

کلمات کلیدی:

عطار نیشابوری، حافظ شیرازی، ادبیات عرفانی، عشق، مقامات عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/772280>

